—————0—————

T. C.
DANIŞTAY
Altıncı Daire
Esas No : 1987/779
Karar No : 1987/1180

Özeti : Eski eser olduğuna karar verilen taşınmazı, davanın devamı sırasında satın alan kişilerin davacı olarak kabul edilmek suretiyle davanın yürütülmesi gerektiği Hk.

Temyiz İsteminde Bulunanlar : 1 — Fazlı Çayırgan
2 — M. Burhanettin Barlas
3 — Ayşe Belma Barlas

Vekilleri : Av. M. Yavuz Say

Karşı Taraf : Kültür ve Turizm Bakanlığı

İstemin Özeti : Gaziantep ili, Alaybey Mah. 57 pafta, 1825 ada, 166 sayılı parseldeki yapının korunması gerekli sivil mimarlık örneği olarak tesciline ilişkin Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Yüksek Kurulunun 26.4.1984

Scanned by CamScanner

günlü, 251 sayılı kararının iptali dileğiyle açılan davanın reddi yolundaki Gaziantep İdare Mahkemesinin 28.11.1986 günlü, E : 1984/268 K : 1986/574 sayılı kararının; yapının eski eserle bir ilgisi bulunmadığı gerçeği yansıtmayan bilirkişi raporuna dayanılarak verilen kararın usul ve yasaya aykırı olduğu öne sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Danıştay Savcısı Yurdanur Şendir'in Düşüncesi : Davaya dayalı idare yanında müdahale edenler Gaziantep İdare Mahkemesi kararının temyizen bozulmasını istemektedirler.

2577 sayılı Kanunun 31. maddesinde bu kanunda hüküm bulunmayan hallerde Hukuk Usulü Kanununun tatbik edileceği hükme bağlanmış ve bu kanunda 3. Şahısların davaya katılması ile ilgili hükümler yer almamış bulunduğundan olaya, Hukuk Usulü Mahkemeleri Kanununun 3. şahsın müdahalesiyle ilgili kısımlarının tatbiki gerekir.

Sözü edilen Kanunun 57. maddesinde müdahilin iltihak ettiği tarafla birlikte hareket edeceği hükme bağlandığından ve olayda ve davada taraf olan davacılar Gaziantep İdare Mahkemesi Kararının bozulması isteğinde bulunmadığından, müdahillerin temyiz isteklerinin incelenmesi mümkün değildir. Bu sebeple isteklerinin reddi gerektiği düşünülmüştür.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Altıncı Dairesince Tetkik Hâkimi Habibe Ünal'ın açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra temyiz isteminin süresinde olduğu görülerek işin gereği düşünüldü :

Duruşma yapılmasına gerek görülmedi

Dava, Gaziantep ili, Alaybey Mah. 57 pafta, 1825 ada, 166 sayılı parseldeki yapının korunması gerekli sivil mimarlık örneği olarak tesciline ilişkin Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Yüksek Kurulunun 26.4.1984 günlü, 251 sayılı kararının iptali isteğiyle açılmış, Gaziantep İdare Mahkemesince, yaptırılan keşif ve bilirkişi incelemesi sonucunda düzenlenen raporda, dava konusu taşınmazın içinde bulunduğu çevre ve kendi yapısal ve dekoratif özellikleri dikkate alındığında 2863 sayılı Yasanın 6/b maddesinde tarif edilen özellikleri taşıdığı ve korunması gerekli sivil mimarlık eseri olduğu belirtildiğinden anılan rapor doğrultusunda davanın reddine karar verilmiş ve bu karar davanın devamı sırasında dava konusu taşınmazı satın alan yeni malikler tarafından temyiz edilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, Hamdi Sait Barlas, Müjgan Barlars, Fatma Güldal Karabeyoğlu, Ömer Hisar Barlas, Mehmet Adil Kasapseçkin ve Mehmet Kasapseçkin'in maliki oldukları davaya konu taşınmazı davanın devamı sırasında Fazlı Çayırgan, M. Burhanettin Barlas ve Ayşe Belma Barlas'a sattıkları, yeni maliklerin vekili tarafından mahkemeye verilen 8.1.1986 günlü dilekçe ile yeni malikler davacı olarak kabul edilmek suretiyle davanın kaldığı yerden yürütülmesinin istenildiği, bu durum karşısında Mahkemece 2577 sayılı Yasanın 26.

Scanned by CamScanner

maddesi uyarınca taşınmazı devralan kişilerin davacı olarak kabulü suretiyle davanın yürütülmesi gerekirken, taşınmazla menfaat ilişkisi kalmayan eski maliklerin davacılıklarının sürdürülüp, yeni maliklerin de bunlar yanında müdahil olarak kabulü suretiyle davanın yürütülmesinde isabet görülmemiştir.

Öte yandan, temyiz isteminde bulunanların ek dilekçe ile dosyaya ibraz ettikleri, Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Yüksek Kurulunun 17.7.1987 günlü, 3579 sayılı kararının incelenmesinden dava konusu yapının korunmasına gerek görülmeyerek anılan kurul kararıyla eski eser olarak tescilinine ilişkin kaydın kaldırıldığı, bu durumda davanın konusunun kalmadığı anlaşılmış bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle temyize konu Gaziantep İdare Mahkemesinin 28.11.1986 günlü, E : 1984/268 K : 1986/574 sayılı kararın BOZULMASINA, davanın devamı sırasında dava konusu taşınmazı satın alan Fazlı Çayırgan, M. Burhanettin Barlas ve Ayşe Belma Barlas'ın 2577 sayılı Yasanın 26. maddesi uyarınca davacı olarak kabulüne, uyuşmazlığın niteliği ve dava dosyasında yer alan bilgi ve belgeler dava hakkında karar vermeye yeterli görüldüğünden, 2577 sayılı Yasanın 49. maddesinin 2. bendi uyarınca işin esasının incelenmesine geçilerek, dava konusu yapının 17.7.1987 günlü, 3579 sayılı Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Yüksek Kurulu kararıyla korunmasına gerek görülmeyerek tescil kaydının kaldırılmış olması nedeniyle, konusu kalmayan dava hakkında karar verilmesine yer olmadığına taşınmaz üzerindeki tescil kaydı temyize konu kararın veriliş tarihinden sonra kaldırıldığından peşin alınan yargılama giderlerinin davacılar üzerinde bırakılmasına, 3000.— lira temyiz harcının, 4.000,— lira posta pulunun davalıdan (karşı taraf) alınarak davacılara (temyiz edenler) verilmesine, fazla yatırılan 1.800,— lira harcın davacılara iadesine, dosyanın adı geçen mahkemeye gönderilmesine 15.12.1987 gününde oybirliğiyle karar verildi.

———— 0 ————

Scanned by CamScanner